

36 2025

WEEKKRANT
3 SEPTEMBER
JAARGANG 86
EDITIE 4330

P900720
AFGIFTEKANTOOR:
2099 ANTWERPEN X
AFZENDER:
HALEWIJNLAAN 92
2050 ANTWERPEN

FEDERATIE FRANDO

SINT-FRANCISCUS | SINT-ANTONIUS | DON BOSCO

SINT-MICHEL VREDESKERK

Geslaagde herdenking van 80 jaar Hiroshima Nagasaki

Vredeskansel door Ludo De Brabander - © Ria Verjauw

Bijna 120 mensen namen zaterdag 9 augustus deel aan deze mooie en intensieve herdenking.

Luc Ponet op het Contiusorgel bracht ons met aangepaste muziek, ook met een eigen improvisatie, in de sfeer en gaf ook ruimte om wat gebracht werd dieper te laten doorvragen.

De videogetuigenis van Keiko Ogura, Hibakusha, overlevende van de atoombom, was aangrijpend: hoe ze als 8 jarig meisje in de buurt van haar huis, op 2,5 km van de plaats waar de bom ontplofte, dit gebeuren ervaarde. Ze was buiten aan het spelen en werd plots omhuld door een verblindende flits. Het volgende moment sloeg de ontploffing haar tegen de grond. Ze vertelt over de zwarte stroperige regen en over de stad Hiroshima die geheel in brand stond. Over hoe ze

in haar familie, de buurt, in heel Japan omgingen met het gebeuren doorheen de jaren. Ze blijft verder wereldwijd spreken over de gruwelen van kernwapens.

Ludo De Brabander, woordvoerder van Vrede vzw bracht een vurig en onderbouwd pleidooi over de noodzaak om kernwapens de wereld uit te bannen. Hij toonde aan dat de dreiging van de inzet van kernwapens wereldwijd nu groter is dan ooit. Hij toonde aan hoe groot de noodzaak is om wereldwijd radicaal afstand te nemen van de huidige confrontatiepolitiek, die de aarde en de mensen naar de vernietiging leidt. Hij sprak over de waanzinnige toename van budgetten voor militarisering en ten koste waarvan dit gebeurt: de zovele dingen die in de maatschappij net bijdragen aan een cultuur van vrede. Zoals de zorg, educatie (ook vredeseducatie), een veilig klimaat, goed openbaar vervoer, duurzame en democratische energievoorziening,.... Het is nu net uiterst dringend dat er intensief samengewerkt wordt om de grote problemen zoals de klimaatverandering, de dreiging van kernwapens en de sociale onrechtvaardigheid aan te pakken. En te werken aan gezamenlijke veiligheid, waarbij mijn/onze veiligheid niet gere-

aliseerd wordt ten koste van de veiligheid van de andere. Integendeel, waarin gewerkt wordt om de veiligheidsbehoeften van elke betrokkene op gelijkwaardige wijze te realiseren.

Schepen Lies Corneillie ondersteunde deze herdenking op geëngageerde manier en opende de tentoonstelling: 80 jaar na Hiroshima en Nagasaki: No more Hibakusha. Vanuit de stad Leuven was ook schepen Karine Brouwers aanwezig. Hibakusha is de naam die gegeven wordt aan de overlevenden van de atoombomben in Hiroshima en Nagasaki. Maar ook aan allen die wereldwijd de gevolgen van de testexplosies van kernwapens op hun leefgebied ondervonden. En dat zijn vooral de mensen uit inheemse gemeenschappen. Keiko Ogura sprak trouwens ook over ontmoetingen die ze had met deze mensen, toen ze later in New York was. Hun ervaringen zijn gelijkwaardig.

Na een korte pauze volgde een stemmige optocht met lampionnen naar het Hogeschoolplein, waar een minuut stilte werd gehouden voor de slachtoffers van de kernbomben in Hiroshima en Nagasaki, gevolgd door een vredesgedicht, gebracht door Eva Dierickx. Terug in de Sint-Michiel Vredeskerk bracht ieder zijn/haar lampion aan, die werden in de vorm van een vredesteken geplaatst. De Japanse sopraan Kyoko Oshida, begeleid op de piano door Mana Yuasa, bracht aangrijpende liederen. We konden de Nederlandse vertaling volgen in het programaboekje.

Vrede is ingetogen herdenken in medeleven, vrede is ook een werkwoord. Vrede kan er alleen maar komen door intensieve samenwerking op elk niveau waarbij ieder volgens de eigen mogelijkheden

Zij gaven het beste van zichzelf - © Ria Verjauw

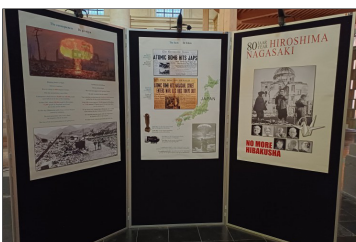
een waardevolle bijdrage levert. Zo gebeurde het ook met de voorbereiding van en op de herdenking zelf: die kon er maar zijn dank zij de intensieve samenwerking van velen, en velen gaven ook het beste van zichzelf. Iedere bijdrage is belangrijk en wordt met veel dankbaarheid ontvangen. Er was het voorbereidend werk van de werkgroep Hiroshima Nagasaki van de Leuvense Vredesbeweging, de hulp van de vrijwilligers van de Leuvense Vredesbeweging en de geloofsgemeenschap van Sint-Michiel, ieder die iets bracht tijdens de herdenking, Luc Ponet, Ludo De Brabander, Lies Corneillie, Eva Die-

rick, Kyoko Ishida en Mana Yuasa, Jos Wauters die heel betrokken de vormgeving verzorgde van de tentoonstelling. Last but not least de Sint-Michiel Vredeskerk die ieder verwelkomde in de prachtige ruimte in de kerk, en alle aanwezigen op deze herdenking!

Lieve De Kinder

De tentoonstelling is nog heel de maand augustus te bezichtigen tijdens de openingsuren van de kerk, di-zo 13.30 u. - 16.30 u.

www.vredeleuven.org

Inleidende panelen van de tentoonstelling - © Ria Verjauw

De lampions werden in de vorm van een vredesteken geplaatst - © Ria Verjauw

Colofon

DIENST ABONNEMENTEN
Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen
03 210 08 30
abonnements@otheo.be

ALGEMENE REDACTIE
Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen
contact@otheo.be
redactie@otheo.be
www.otheo.be

PUBLICITEIT
Trevi plus bvba
Meerlaan 9, 9620 Zottegem
09 360 48 54 • fax 09 367 49 88
katrien@treviplus.be
www.treviplus.be

Copyright
Alle teksten, foto's en beeldmateriaal uit **KERK & leven** zijn auteursrechtelijk beschermd. Zonder toestemming van de uitgever mogen ze op geen enkele wijze worden verspreid. De uitgever is niet verantwoordelijk voor de inhoud van de advertenties.

KERK & leven is een uitgave van Studiecentrum Kerk en Media vzw

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER
Geert De Kerpel

Diocesane redactie Aartsbisdom
Tony Dupont, 011 23 08 80,
tony.dupont@otheo.be
Frederik de Merodestraat 18, 2800 Mechelen

ABONNEMENTEN
Philippe Nachtergaele
P. Nollekensstraat 145,
3010 Kessel-Lo
philippe.nachtergaele@gmail.com

REDACTIECONTACTPERSOON
SINT-ANTONIUS
Leo Swinnen
Platte-Lostraat 202,
3010 Kessel-Lo
gsm 0496 214 614
leo.swinnen@telenet.be

REDACTIECONTACTPERSOON
SINT-FRANCISCUS en
EINDREDACTIE FRANDO
Leo Page
Verenigingstraat 21
3010 Kessel-Lo
tel. 016 252151 gsm 0479 508178
leopage42@gmail.com

CONTACTADRESSEN
DON BOSCO
Jef Wauters,
Cristianlaan 43,
3010 Kessel-Lo
tel. 016 25 58 92 gsm 0485 06 30 38

SINT-ANTONIUS
Leo Swinnen
Platte Lostraat 202
3010 Kessel-Lo
0496 214 614
Parochiesecretariaat:
Léon Schreursvest 33
3001 Heverlee

SINT-FRANCISCUS
Parochiesecretariaat
Tiensesteenweg 190,
3001 Heverlee
Open op dinsdag en donderdag
van 09.30 u. - 11.30 u.
Het kan nuttig zijn vooraf te bellen
op 016 25 04 59
of liefst op **0492 319215**

VIERINGEN

SINT-FRANCISCUS

Zondag 7 september
23ste zo dh jaar
10 u Viering
Jaargetijde Alfons Weets vanwege de familie.
Voorgangers: Pr. Ghislain Kasereka en Gaston Eysermans
Lector: François Barrette
Zang: Guy Saenen
Orgel: Herman Baumers

Zondag 14 september
24ste zo dh jaar
10 u Viering
Gedachtenis Jef Bulckens
Intentie: Paul Schollaert
Jubileumviering Zuster Mia
Voorgangers: Pater Hugo Carmeliet en Lieven Dries
Lector: Cécile Van Hoecke
Zang: Mieke Cantineaux
Muziek: Ensemble

SINT-ANTONIUS

Zondag 7 september
11 u. woorddienst met CD-muziek
Voorganger: Mieke Vanhooymissen
Assistent: Mirjam Van Lammeren
Lector: Kaat Gorissen
Duiding: Mieke Vanhooymissen
Beelden: Patrick Plessers

Zondag 14 september
11 u. viering met koor- en samen-zang
Voorganger: pater Ghislain Kasereka
Assistent: Myriam Neves
Lector: Eva Voets
Homilie: pater Ghislain Kasereka
Beelden: Leo Swinnen

DON BOSCO

Zondagsvieringen om 10:30 u.
zondag 7 september begin van het nieuwe werkjaar
zo 21 september
zo 5 oktober
zo 19 oktober
za 1 november
zo 16 november
zo 30 november
zo 7 december
zo 14 december
zo 21 december
woe 24 december om 20 uur

DON BOSCO-MEDITATIEGROEP

Maandagavonden
van 20u tot 20u45 in ademtocht en
van 20u.45 tot 21u.15 in Dessauvage (bar)

8 en 22 September
6 en 20 Oktober
3 en 17 November
1, 15 en 29 December

Overlijden

*En altijd is het zo geweest,
dat liefde
haar eigen diepte niet kent,
dan op het uur van de scheiding.*
K. Gibran

André Gelin
weduwnaar van Paula Blocquiaux,

geboren in Wommersom op 29 december 1934

is overleden in Leuven op 18 augustus 2025.

De plechtige uitvaartliturgie vond plaats in het Don Bosco gemeenschapscentrum, op dinsdag 26 augustus 2025 om 10.30 uur.

Nadien volgde de begraving op de begraafplaats van Kessel-Lo “Diest-seveld”.

Alles is volbracht.

*Alles is volbracht.
Ik heb een heel mooi leven gehad.*
Irene

Irene Willemaers, weduwe van Joris Raymaekers, gewezen personeelslid van KU Leuven, geboren op 10 juli 1933 is overleden op 21 augustus 2025.

De afscheidsplechtigheid vond plaats in intieme kring.

Dank aan dokter Joris Rumbaut en het team van wzc d'Eycken Brug voor hun attente zorgen.

Dank aan de vele vrienden en buren voor de jarenlange warme nabijheid.

De Sint-Franciscusgemeenschap zal haar gedenken in de viering van Allerheiligen op 1 november.

De Preekstoel

De getuigenissen vanop de preekstoel in Vlierbeek vielen dit jaar bijzonder goed in de smaak bij de talrijke aanwezigen. Iedereen genoot zichtbaar van de inspirerende bijdragen van onze sprekers. Ook wij waren verheugd over een mooie opkomst en danken jullie allen voor jullie aanwezigheid.

Wat onze laatste spreker betreft, moeten we jullie echter teleurstellen.

De preekstoel van dinsdag 23 september wordt geannuleerd omwille van het vertrek op buitenlandse missie door minister **Annelies Verlinden**. We hebben besloten om geen vervangende spreker te zoeken. Maar volgend jaar zetten we ons project verder met 4 sprekers op de preekstoel in de maanden juli en augustus.

Gezinspastoraal

Zoekt u een passend geschenk voor een huwelijk of een doopsel? Dit beeld van de Heilige Familie past in elke huiskamer. Met de opbrengst steunt Kerk in Nood wereldwijd projecten van gezinspastoraal (dolomiet, 13 cm x 18,5 cm x 4 cm, 85,00 euro).

Kom langs bij Kerk in Nood in de Abdij van Park 5 of laat het bij u thuis bezorgen via 016 39 50 50, info@kerkinnood.be of www.kerkinnood.be.

Kerk in Nood
Abdij van Park 5 - 3001 Leuven
Tel. 016 39 50 50 - info@kerkinnood.be / www.kerkinnood.be
IBAN: BE91 4176 0144 9176 - BIC: KREDBEBB

ORDE VAN DE AUGUSTIJNEN

Heilige Nicolaas van Tolentino o.s.a.

Tolentinobroodjes (c) OLV TROOST

Op 10 september viert de Orde der Augustijnen het feest van de heilige Nicolaas van Tolentino, of in het Nederlands: van Tolentijn. Ik hoor u al vragen: ‘Nicolaas van Tolentijn, wie is dat?’ Dat is een te rechte vraag. Aangezien onze parochiekerk tegelijk ook kloosterkerk van de augustijnenorde is, wordt u – in tegenstelling tot anderen – geconfronteerd met heiligen en devoties die uit deze Orde voortgekomen zijn. In de afgelopen 60 jaar dat de augustijnen hier wonen en werken, hebt u al verschillende heiligen van onze Orde leren kennen. In de eerste plaats natuurlijk de kerkvader St.-Augustinus, onze stichter en regelgever, maar ook de heilige Monica, zijn moeder, en de meest bekende waarschijnlijk: de heilige Rita, onze medezuster uit de 14de eeuw die hier in onze kerk haar eigen kapel heeft. Met de heilige Nicolaas van Tolentijn behoren zij tot de

vier grootste heiligen van onze Orde.

Maar wie was nu die Nicolaas van Tolentijn? Nicolaas werd in het jaar 1245 te Castel Sant’Angelo in Pontano (Macerata) in Italië geboren. Omdat zijn moeder maar niet zwanger werd, bad zij veel tot de heilige Nicolaas van Myra (inderdaad onze Sint Nicolaas met zijn – en onze – feestdag op 6 december) zodat zij op middelbare leeftijd eindelijk een kind kreeg. Daardoor werd hem de naam ‘Nicolaas’ gegeven. Zijn moeder hoopte en verwachtte dat Nicolaas een heilig leven zou leiden. Zij bracht hem daarom op zeer jonge leeftijd in contact met de parochiegeestelijkheid. Maar toen Nicolaas op een zekere dag een augustijn hoorde preken over de tekst: "Bemin de wereld niet, noch de dingen die van de wereld zijn..." wist hij zeker dat hij augustijn wilde wor-

den. Hij dacht dat het leven binnen de muren van een beschouwend klooster voor hem was weggelegd, maar toen hij op een dag zat te bidden hoorde hij een stem die riep: "Ga naar Tolentijn." Kort daarna werd hij door zijn kloosteroverste uitgezonden om in Tolentijn te preken en de pastoraal te bedienen. Hij was altijd bereid taken voor de gemeenschap op zich te nemen zoals het uit bedelen gaan om brood voor zijn medebroeders. Maar ook nam hij verschillende pastorale verplichtingen op zich, zoals het bezoeken van arme en zieke mensen. Veel aandacht had hij voor de ondergeschikte plaats van de vrouw in de samenleving. Hij kreeg zijn prior zover dat hij arme mensen aan de kloostertafel nodigde. Zo vinden we in deze augustijn twee kanten van het kloosterleven verenigd: de stilte en het gebed naast de actie in pastoraal en armenzorg. Dertig jaar lang, tot zijn dood in 1305, verbleef hij in het klooster.

Vrij snel na zijn dood ontstaat er tot hem een grote volksdevotie. Op zijn graf werd een basiliek gebouwd. De stroom pelgrims hield niet meer op en onverminderd duurden de wonderen voort. Zo is het bekend dat bij de 301 aan hem toegeschreven en erkende wonderen opvallend veel genezingen van spraakstoornissen voorkomen. Daarom wordt hij door Paus Eugenius IV (1388-1447; paus van 1431-1447), die hem op 7 juni 1446 heilig verklaarde, benoemd tot patroon van de logopedisten. Hij werd ook de patroonheilige van de scholieren en hij beschermt tegen spraakstoornissen en koorts. Ook beschermt hij het vee tegen mond- en klauwzeer. Van de 16de tot en

met de 18de eeuw was hij een van de meest vereerde heiligen in Europa en Amerika. In verband met zijn patronaten spelen gewijde broodjes rondom zijn feestdag een rol. In 1926 werden zijn relikven bij toeval herontdekt tijdens werkzaamheden aan zijn basiliek. Tot op de dag van vandaag is het een druk bezocht pelgrimsoord. Op 10 september delen de augustijnen van Eindhoven en Gent broodjes uit aan de gelovigen die zij ook naar zieken kunnen brengen. De broodjes worden ook door boeren aan het vee gegeven.

Nicolaas wordt afgebeeld in augustijns habijt met een crucifix en een lelietak in de hand en ster op de borst (deze ster verscheen hem bo-

ven het altaar waar hij de mis las).

In België is hij (mede-)patroon van de stad Antwerpen; in Duitsland is hij medepatroon van de landstreek Beieren; in Italië van de steden Genua, Rome, Tolentino en Venetië; in Perú van de hoofdstad Lima; in Spanje van de stad Córdoba.

Tekst
Wijlen pater Ger-Jan Bruins o.s.a.
Kerk en leven
Onze-Lieve-Vrouw van Troost
September 2017

Heilige Nicolaas van Tolentino o.s.a. (c) OLV-Troost

24 uur voor Gaza

De Pastorale Regio Leuven hebben samen met de Universitaire Parochie, Filosofenfontein, Broederlijk Delen en nog andere groepen de handen in elkaar geslagen om tijdens het weekend van zaterdag 6 september vanaf 17 uur tot zondag 7 september om 17 uur een wake voor Gerechtigheid in Gaza te organiseren. Als Kerkgemeenschap willen wij onze solidariteit met het Palestijnse volk eens te meer betuigen. Deze genocide moet stoppen.

Deze wake zal plaatsvinden in de Sint-Jan de Doperkerk in Leuven. Ingang langs de Schapenstraat. Een wake veronderstelt stilte en gebed. In navolging van het House of Compassion in Brussel zal er op verschillende plaatsen in Vlaanderen zelfs gevast worden. Er vindt immers een actie in elk bisdom plaats. Op het moment dat deze tekst naar de uitgeverij werd gestuurd, was het programma nog in volle opbouw. Want tijdens verschillende momenten van deze 24 uur worden tal van activiteiten georganiseerd: Palestijnse getuigen en muzikanten, infomoment door kenners van het conflict tussen Israël en Palestina, een vredeswake in Taizé-stijl, sprekende kunst, ontsteken van kaarsjes, een nachtfilm, de politiek aan

de tand gevoeld, een ochtendwake met Palestijnse gedichten, een zondagse eucharistie...

U las misschien in de sociale media het volledige programma. Na de zondagse eucharistie wordt de 24 uur elders verder gezet. Wie wil, kan dan vertrekken naar de nationale manifestatie in Brussel: 'Een rode kaart voor Israël' of kan tussen 14 en 17 uur deelnemen aan de solidariteitsactie in het Vluchtelingenhuis in Willebroek. Voor dit laatste dient er wel ingeschreven te worden.

We konden het volledige programma nog niet laten opnemen in het parochieblad, maar hopelijk kon u ermee kennismaken via onze eigen kerkelijke kanalen, de sociale media en de pers. En natuurlijk kan u steeds 24 uur voor Gaza googlen.

We organiseren een 24 uur, maar u kan op gelijk welk moment in het programma, zelfs voor een gedeelte instappen. U kan deelnemen aan een van de activiteiten of gewoon tussendoor de stilte op u laten inwerken. Laat deze 24 uur een grote bede zijn voor gerechtigheid in Gaza en zoveel andere plaatsen in de wereld.

Deken Patrick

Bonen plukken

Elke zomer van mijn kinder- en tienerjaren bracht ik vele uren in de moestuin door. Er was altijd veel te doen. Rabarber of rode bessen waarvan dringend gelei of confituur moest gemaakt worden. Radijsjes en sla die moesten afgesneden of uitgetrokken worden. Maar het meeste werk was het bonen plukken. Dat was een urenlange bezigheid: je moest de vele rijen zorgvuldig langsgaan en tussen de bladeren speuren naar boontjes die precies goed waren. Niet te groot, want dan waren ze taai. Die lieten we hangen om in de winter uit de peulen te halen en soep van te koken. Niet te klein, want die moesten nog wat groeien. Ergens daar tussenin dus.

Mijn moeder had er een handje van om in ‘mijn’ rijen nog even te komen bladeren en me dan te wijzen op alle bonen die ik over het hoofd had gezien. Een dag of drie later moesten we opnieuw de rijen langs, want bonen groeien snel.

Als het plukken eindelijk achter de rug was, kwam er een nog grotere kwellling. Dan stonden de vele emmers vol bonen op ons terras en begon het afhalen van de eindjes. Telkens een handje bonen in je linkerhand, met duim en wijsvinger een

voor een de eindjes boon per boon afbreken boven een oude krant, en de getopte bonen in een andere emmer gooien.

Mijn moeder ging dan aan de slag met die bonen: ze waste ze en stopte ze met een beetje water en zout in grote glazen potten, die in een speciale steriliseerketen op het vuur werden gezet. Ik ruik de weë geur nog. Ik zat in mijn eentje uren, dagen, weken achter emmers vol bonen. Als ik iemand het woord ‘moe deloos’ moet uitleggen, doemt er meteen een beeld van emmers vol bonen voor me op.

Veel later trouwde ik met een man, wiens lievelingsgroente boontjes zijn. Ik heb hem uitgelegd waarom

ik nooit nog boontjes zal afhalen, ook al word ik honderd. Met al die emmers vol bonen uit mijn jeugd, heb ik mijn limiet op dat vlak ver overschreden. Hij erkent mijn bonentrauma en dus hebben we daarover een deal gesloten. Als mijn man op de markt boontjes koopt, haalt hij er zelf vrolijk de eindjes af. Boontje komt om zijn loontje. Iedereen heeft recht op zijn eigen onverwerkte jeugdtrauma’s. Het komt er alleen op aan er een praktische oplossing voor te vinden.

Kolet Janssen - gepubliceerd op 6 augustus 2025
<https://www.koletjanssen.be/blog/bonen-pl>

© Bob Bowie

Trotse 'Leivenesse'

In de nevels van de dertiende eeuw werkte Margaretha, Margriet voor de vrienden, als dienstmaagd in een herberg aan de Muntstraat bij haar oom Amandus. Toen hij in 1225, samen met zijn vrouw en nicht, besloot om hun leven aan God te wijden in de abdij van Villers-la-Ville, betekende dit ook het einde van hun leven als waard en waardin van de herberg 'Sint-Joris'. Op de laatste avond voor de sluiting en hun definitieve vertrek naar de abdij van Villers werd Margriet de stad ingestuurd om nog extra wijn te halen voor enkele onverwachte gasten. Wat volgde was horror: bij haar terugkeer trof ze haar vermoorde familie aan en werd ze zelf gegrepen

Maar de rivier kon haar niet verzwelgen: ze dreef tegen de stroom in terug naar Leuven. Sommigen zeggen dat vissen haar lichaam – lichtend en wonderlijk – stroomopwaarts gedragen zouden hebben, verlicht door een hemels schijnsel. Volgens de legenden zou zelfs de toenmalige hertog van Brabant getuige zijn geweest van dit mirakel.

Drie pogingen om haar heilig te verklaren mislukten – tot paus Leo XIII haar in 1902 eindelijk zalig zou verklaren. Ze werd een Leuvense volkshelpline en is de patrones van de dienstmeisjes en het horecapersoneel. Haar schrijn, waarin haar

In 1982 schonk het Leuvense handelsverbond een beeld van Fiere Margriet aan de stad. Het sculptuur stelt Margriet voor als een naakte vrouw die op het water drijft – een visuele echo van haar legende.

Kortom, Fiere Margriet was een jonge vrouw die op gruwelijke wijze stierf, maar wier onverzettelijke geest een legende werd, een bron van devotie in de kerk, een icoon in de stad Leuven. Vereeuwigd in brons is ze een figuur die nog steeds inspireert met haar verhaal van geloof en trots. Dit jaar is het 800 jaar geleden dat ze om het leven werd gebracht, maar ook 800 jaar dat we haar herdenken en eren in onze stad. Fiere Margriet, bid voor ons.

Ruben Geleyns

Uit de oude doos

huwelijk van mijn ouders
op 5 augustus 1950.
Vriendelijke groeten,
Greet Vanderweyden

Getallen

Als de meester op school begon met A- kwadraat en B-kwadraat, was ik direct de draad kwijt.
En zo is het gebeven.
De school uit mijn kindertijd vond ik een kwelling. De grootste hekel had ik aan 'rekenen'.
Ik denk nu nog steeds wat ik toen al min of meer vermoedde:
'Er valt niets te rekenen.'

Uit Toon Hermans - 75 woorden

WIJNKASTEEL
VANDEURZEN

DE VICTORIE

**WIJN
FEESTEN**

6 & 7 september 2025

RONDLEIDINGEN - DEGUSTATIES - MASTERCLASSES

i.s.m. (Sp)rankelend Hageland

Locatie: Kerkdreef 1 • Linden • 016 88 82 86

inschrijven via www.de-victorie.be